

D.E.U br. 20/021

HRVATSKI SABOR

zastupnica dr. sc. Katarina Peović

Zagreb, 19. siječnja 2021. godine

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 2

Primitivni broj	19-01-2021		
Klasifikacijski oznaka	Ord. broj		
022-03/20-03/38	031-31		
Uredbeni broj	Pril.	Vrij.	
031-21-02	-	-	

ODBORU ZA EUROPSKE POSLOVE

Predmet: Zaključak uz Stajalište Republike Hrvatske o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji COM (2020) 682

Sukladno odredbama članka 3. podstavka 2. Zakona o suradnji Hrvatskoga sabora i Vlade Republike Hrvatske u Europskim poslovima (Narodne novine" br. 81/13) predlažem donošenje sljedećeg

ZAKLJUČKA

Zadužuje se Vlada RH da revidira stajalište Republike Hrvatske prema predmetnom prijedlogu Direktive, a koji je formulirala sukladno zaključku Koordinacije za unutarnju i vanjsku politiku Vlade Republike Hrvatske Klasa: 022-03/20-07/347, Urbroj: 50301-21/22-20-2 donesenom na sjednici održanoj 30. studenoga 2020.

Obrazloženje

Ciljevi predložene Direktive su poboljšanje radnih uvjeta i osiguravanje da svi radnici u Uniji imaju pristup odgovarajućoj zaštiti minimalne plaće, bilo u obliku zakonom propisane minimalne plaće ili plaće utvrđene kolektivnim ugovorima, što bi im trebalo omogućiti da pristojno žive gdje god radili.

Smatram potrebnim da Vlada RH jasno formulira pozitivan stav prema navedenom cilju kao i prema dvama navedenim ciljevima:

- da države članice sa zakonski propisanim minimalnim plaćama osiguraju minimalne plaće na odgovarajućoj razini (prema referentnim vrijednostima uobičajenim na međunarodnoj razini), te da
- u svim državama članicama stopa pokrivenosti kolektivnim pregovorima bude na razini od najmanje 70%.

Navedena direktiva nije restriktivna niti imperativna, stoga stav Vlade RH obilježen skepsom i nevoljkošću u oba ključna pitanja – minimalne plaće i pokrivenosti kolektivnim pregovorima iznenađuje. Sporna/otvorena pitanja uključuju djelomično opravdanu brigu zbog nenavođenja obveznih kriterija kojima se država članica mora voditi prilikom odlučivanja o visini minimalne plaće. Oni naime nisu taksativno navedeni, nisu jasno određeni. No spornim pitanjem HR smatra i stopu pokrivenosti kolektivnim pregovorima najmanje 70%.

Objašnjenje RH da je to „previsoki ideal”, „ničime opravdan” je neprihvatljivo uzmemo li u obzir da je riječ o stopi pokrivenosti koja je i niža od stopa pokrivenosti u razvijenim zemljama EU centra, poput recimo Austrije, gdje je ona viša od 90%, Nizozemske, preko 70%. Također treba uzeti u obzir da se stopa pokrivenosti kolektivnim ugovorima u EU rapidno smanjila posljednjih 20 godina, te da je stopa pokrivenosti u RH izuzetno niska - 45%, te da se smanjila u prethodna dva desetljeća za čak 19%. Dakle svakako je potrebno stopu podići na razinu koju su mnoge zemlje EU davno već prešle, te prekinuti s negativnim trendom snižavanja stope.

Zabrinjavajući je i stav RH o tome da pokrivenost „kolektivnim ugovorima, između ostaloga, ovisi o *volji* radnika za udruživanjem u sindikate, a osnovno načelo slobode udruživanja obuhvaća i *pravo radnika, da se u sindikat ne udruže*”. Tumačiti da se radnička prava smatraju izborom, a ne izbornim pravom izuzetno je problematično. Radnička prava nemaju alternativu, ona su stvar pravednosti, jednakosti i solidarnosti – vrijednosti koje se usvajaju sazrijevanjem i razvojem pojedinog društva.

Zastupnica u Hrvatskom saboru

Katarina Peović